

Musarum Oxoniensium

3. Am

PRO

REGES VOS
SOTERIA.

33

Anagramma.

CAROLUS BRITONUM REX.

Tu Rex Librum Coronas.

Symbola sunt Almae Matris Liber, atque Corona:
Iam verum est, Librum Tu (Rex Invicte) Coronas.

OXONIAE,

Excudebant I. L. G. T. An. Dom.

M. DC. XXXIII.

Carmen Propempticon

AD RE GEM.

L Sidis ad sacras cum ingrato murmure ripas
Intonuit morbi conscia Fama Tui:
Quam ferè decubuit tota entheus turbas ororum,
Et sana è Musis vix fuit vna Novem.
Te languente etenim facile est odiisse salutem,
Atq; in delitijs annumerare Luem;
Te languente Mori qui nollet, Proditor esset,
Plebeio poteras sanguine si redimi.
Hoc vedit Fama, & stupuit, Tonitruq; secundo
Cœlum implet, terris & meliora sonat.
Vita redit miseris mox, Ingeniumq; Poetis,
Clinicus è lecto & surgit Apollo suo.
Hinc faciles pro Rege litant ΣΩΤΗΡΙΑ Musæ,
Et Prælum fervet Carmine, & Ara Prece.

AD
AVGVSTISSIMVM PAR
CAROLVM,
&
MARIAM.

Eleonora Ed-
vardi Primi
Vxor.

Fama est Hispanam * de vulnere conjugis, ore
Admoto, roseisq; labris suxisse venenum:
Non, *Regina*, *Fides minor est Tua*, *Principis ægros*
Irruis in Thalamos, & *Te miscere Periclo*
Non piget, atq; omnem CAROLI sentire dolorem.
Illa Anima tempfit spolium, Tu prodiga Vultus:
Vultus, qui poterat CAROLVM sanasse vel ægrum.
Qualis sponsa, Tui quam non retraxerit Oris
Fæmineus Timor, aut invisi Purpura morbi:
Quin malis spondere genas, vultumq; pacisci,
Atq; Tuæ damno Faciem spectare Mariti.

BRIANVS DVPPA Academiæ
Vicecan: & Eccles. Chr. Decan:

Pro Rege Soteria.

CVM terguin invasit, cùm tanta modestia morbi,
Atq; timent aliâ fata venire viâ:
Da veniam, Cæsar, si morbo gratulor isti,
Qui tacitò numen sentit adesse tuum.
Nè metuas posthac graviora pericula, quandò
Fit morbus supplex & medicina tibi.

*Paulus Vicecomes BAYNING
de Sudebury.*

VNO in Rege pio quot munera dividat orbi,
Incolumem dum seruat, opes, ius, iustitiamq;
Privatasq; domos, pacemq;, & commoda Belli
Omnipotens solus qui noverat, alpicit ægrè
Ingratos animos populi, crimenq; pudendum;
Scilicet en sibi tantorum seges ista laborum
Dum scelerum ingeminant artes periuria, fraudes?
Quem male præsentem meruerunt hactenus, ipsum
Amissum quærent, iterumq; iterumq; vocabunt.
At non tam diræ placuit sententia pænæ,
Nam vindex scelerum Pater haud crudelia novit;
Ast Regi immittit Morbum, quo crimina nobis
Exprobret, & jubeat tam foeda abrumpere cæpta;
Iamq; licet casus omnes dilcamus in vno,
Insequitur terrorq;, & plurima Mortis imago;
Inde sequetur Amor postquam Plebs libera curis
Discit in Illius propriam sentire salutem;
Iamq; Simul Regemq; poli, *Carolumq;* diebus
Festis ac votis celebrant (cælestia dona)
Per quos certa salus: illinc aeterna jubemur,

Musarum Oxoniensium

Hinc terras sperare: novas componimus Aras,
Nec CAROLO Christus junctos invidit honores.

Ad Reginam.

O quam te memorem vitæ quæ prodiga vitam
Et Regi & nobis protrahis atq; Tibi!
Sic partu Carolum, spes dulces, Alma, dedisti,
Sic curis nobis restituis CAROLVM.

Nos Regina Tibi fausta & longæva precamur
Dum petimus votis CAROLÆ viue diu.
Vivetis, vestrosq; nihil disiunget Amores,
Vna quod amborum corpora vita regat.

A. FREWEN *Præsidens Col. Magd.*
& *Decanus Glouceſt.*

A Gro languemus, revalente resurgimus omnes,
Regem & nos omnes spiritus vñus agit.
Sint pater & Christus benedicti in secula cuncta,
Te salvatorem vitaq; morsq; canant.

R. KETTLE *Præsidens Col. S. Trinitatis.*

F Inge omnem populum communī Clade peremptū,
Vix morbum CAROLI mors ea dira valet.
Rex caput & columen populi est, & spiritus oris;
Efflet, & efflatu commoriuntur eo.
Regis, Reginæ; præolis, procerumq; Salutem,
Et plebis, CAROLO sospite, dum canimus
Laudemus

Pro Rege Soteria.

Laudemus Dominum. Pluvias spectacula, noctem
Manè, Salus morbum vita necem pepulit.

S. Radeclef Col. AEn. Nas. Prin.

De Serenissimo Rege CAROLO, convalescente ad Festum Nativitatis Christi.

LAnguebat regnum hoc: Atlas en ipse laborat:
Rex valet, & subito reddit a vtric; salus.
Nosq; duplex festum, laeti celebрамus in vno,
Natales Regni, qui fuerant Domini.
Exornato epulas lautè, strue largiis ignes,
Et pulsato solum liberiore pede.
Vt Populo geminata salus, sic bina recurrent
Festa, hecatombæum, corda, animasq; litet.
Proq; salute Sui Regis, nova gaudia carpat:
Proq; Suis nato Rege Salutis, ouet.

Ad evndem.

Infelix nimis, & fatalis regibus annus,
Occubuit belli fulmen *Gustavus* in armis,
Peste *Palatinus*. Tu morbi carperis igne,
Et simul ire paras, nec mors tua fædera rumpit.
Sed populi pietas, vicere & publica vota.
Ergone concussis bellorum turbine terris;
Purpureoq; fluens, sinuosus gurgite Rhenus;
Tota cadaveribus *Germania* sparsa cruentis,
Iam lassata armis, nondum satiata quiescit.
Quis nisi *Pacifici* genus, Orbi reddere pacem
Possit? Quis Marti Mortiq; imponere legem?

Audit

Musarum Oxonienium

Audit vota Deus. Vivesq; ait, Optime Regum
CAROLE, viue diu; belli medius mora; pacis
Arbiter, vt Gentes compostæ pace triumphant.

S. FELL *Professor Margaret. Serenissimo*
Regi CAROLO a Sacris.

O Ra, manus, *vari*, Pectus, stomachumq; , pedesq; ,
Cerebrumq; faucesq; occupant.
Morbum ergo varis non vnum sospes in vnis
Evasit, iō, **CAROLVS**.
Ter quinq; olim ægro, morbus licet vnicus esset,
Sunt additi anni Ezechiæ.
Vari ergo quot erant, toties ter quinq; tibi anni
Adduntur, iō, **CAROLE**.

Flos homo, flos hominum Rex, *καρδία της* Regis,
Cernis enim vt roseus crevit in ore decor?
Æquora sic æstus purgat, sic aera ventus,
Sic fæces vinum ponit, amurcam oleum.
Qui decus, & vires præstet, seramq; senectam,
Non morbus Regi, sed medicina fuit.

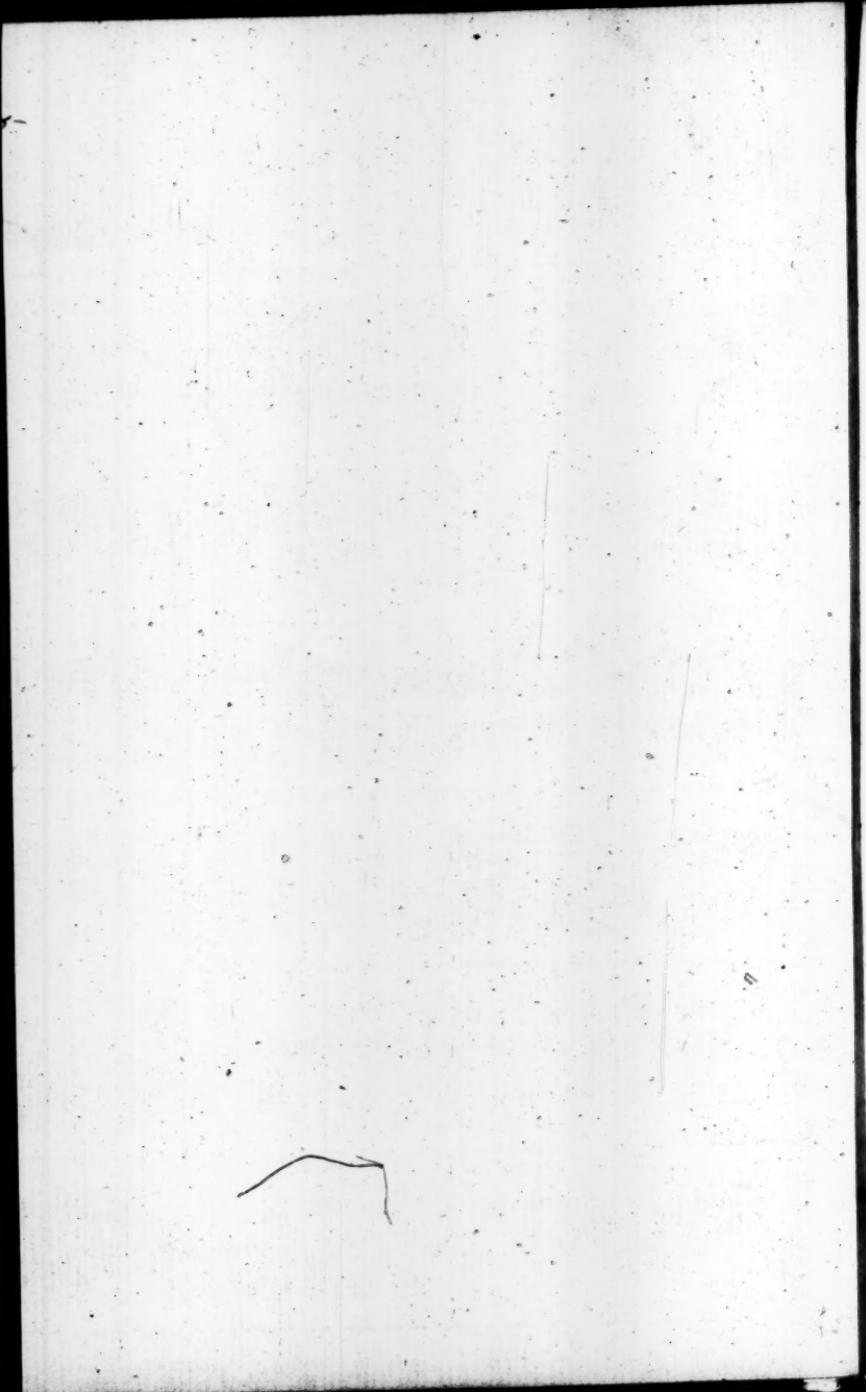
R. PINK *Custos Col. Nov.*

Lætus eram, & dolui te (gaudia nostra) dolores
Perpessum insolitos, absq; dolore meo.
Quòd tum lætus eras, mihi cū gravis ansa dolendi,
Transiit hic meus in gaudia summa dolor

Vt

12

13

Pro Rege Soteria.

Vt doleam, vt tristis fiam, Rex optime, lætus,
Te lætante modò, tristia quæq; feram.

T. I. S. T. D. C. C. C. Praes.

COnvaluit Cæsar: quid ni nos vivimus? omnis
Nostra salus Cæsar, nos vetat ille mori.
Cædibus, & luctu, mundus sentire ruinam
Cùm tremat; & regum funere mœstus eat:
Non nisi finitimos sentimus corde dolores;
Dum liceat Domini, carpere delicias.
O nos fælices quibus hæc Deus otia fecit,
Orbis cum totus soluitur in lachrymas.

P A V L H O O D S.T.D. Rect. Col. Lincol.

VT venit, perijt morbus, ferit ille fugitq;:
Quòd nil damnosæ fœcis habet CAROLVS.
In Regem haud fœuit, morbus cupit ipse revelli,
Cùm vix in toto corpore mica malit.
Si fueris æger vis vt deferueat æstus?
Regis ad exemplum fac tibi temperiem.

R. G A R D Y N E R S.T.D. Eccl. Chr. Can.

REX CAROLVS salvus dat gaudia publica, lætam
Materiam calamis, pectoribusq; piis.
Rex salvus radios lætos diffundit Hybernis,
Cambris, & Scotis, Angligenisq; suis.
Gallus, Germanus, vicinia tota triumphat;
§ § Nescia

Pro Rege Soteria.

Nescia Gens C A R O L I est nulla, sed omnis amans.
Rex C A R O L V s salvus recreat, minuitq; dolores,
Suecica Terra, tuos, Terra Bohema, tuos.
Rex C A R O L V s propriis nobis est vita, salusq;
Spiritus hinc noster, lux, calor, atq; vigor.
Temperies Regi firma est, mens integra, morbus,
Qui multos vicit, vincere non potuit.
Rex C A R O L V s salvus medicos docet, & docet ægros;
Quid præstent corpus, mens moderata, boni.
Sit C A R O L V s longum salvus, cum Conju^ge dulci,
Dulcibus & Natus, servulus ipse precor.

T. C L A Y T O N Med. Prof. Reg. Coll. Pemb. Mag.

L Ex suprema Salus populi, Populiq; salutem
Constituit summi Principis vna salus.
Ergo ubi præterito sævi discrimine morbi
Et Rex supremus, Lexq; suprema valet:
Cultorem Regis Legisq;, exolvere par est,
Pro Patriâ, & patriæ pro Patre, vota Deo.

R. Z O V C H Iur. Civ. Prof. Reg.

A nte novam C A R O L I repetit mea Musa salutem:
Quam morbum in planctus traxerat illa suos.
Flet Regem doluisse Dolor, placidumq; querenti
Sudorem illachrymans, membra refracta levat.
Sic sibi cura, labor cessit, *morbusq;* necandi.
Prodigus, obstupuit, nec memor ipse sui.
Qui mortem in vulgus spargit, nunc mitius vtrò

Induit

Musarum Oxoniensium

Induit ingenium : quemq; petebat, amat.
Parce tuis Aris, nil (Phœbe) adscribo medenti:
Non vacat antidotus enumerare tuas;
Quippe suā C A R O L V'S valuit virtute : salusq;
In pretium vitae labē carentis erat.
Non is flaminatas exarsit saevus in iras :
Nec tulit accensa bile tumere jecur.
Multā brevi, Haud Regum C A R O L O moderatior alter:
Non sibi, nec populo, justior ullus erat.
Dicere difficile est, morbus quid fecerit illic:
Mens vbi non patitur pura latere malum.

Ecce novum sanxit foedus tua splendida Conjux:
Et ruit in sortem (C A R O L B) prona tuam.
Hæc mihi forma placet, placet hic color inquit, & vna
Instruit amplexus (morte minante) suos.
Sic tibi qui semper charus, nunc tempore duro
Cognitus est, sponsæ non minuendus amor.

I. S P E E D Med. D. ē Coll. Di Ioan. Bapt.

Mέλπο, Μῆσον θάλη, μή ποτε πίνεσθον ἀδήν,
Μήπε καέθεσιν ποτε γέγονεσθε διαβόητον.
Μήπε ἐφαρρόζετε τὰ γενέρια πλανάντετον ἐν χαρεῖς
Ἐκραυγήστε τὰ δυτίκειά γέρας διτε νοσήντον.
Αλλ' ἄλλα μοι ξωσάντα πλάναν Ἐκραυγήστε,
Ον διά τιλτρον δι τοι πάρ ἐφίμεθε ορμή
Ος γέλαβάλως κῆπον δέσποιν, ΚΑΡΟΛΟΝ τε πατέρας,
Ωστο μήν βερτόν, ει σειράν δι ανακτα βερτάγγον.
Αυτάρ ἐπειδή ίδη παλινοσίτατας διέσει,
Ἴσπατο θεμβώντας φλογηζειτ' απίβατο φαριέτρια.

99.2

Agrotum

Musarum Oxoniensium

Ægrotum aut reducem **C A R O L V M** jam siste stupere
Musatum: facinusq; canas, quo Vejouis amens,
Aut Deus Arcitenens, exhausta penè pharetrā,
Aggrediens, hominem sensit; non armipotentum
Mauortem Anglorum: sed quūm sua viderit arma
Torta, retorta retro, sic tela minantia telis,
Obstupuit; Patremq; obliquo lumine spectans,
Dic, ait, anne etiam retinent sua numina Terra?

ARTH. ANNESLEY *Francisci Baronis de Monte-*
Norricio fil: nat: max: è Coll: Mag.

Cæsar is occubuit facies, nox nulla sequuta est;
Non est quod jactes Atropos occidua;
Occubuit? fallor: sistebat noster Apollo,
Hinc tu, Phœbe, tuum discito Solstitionum.

ROB. ANNESLEY *Francisci Baronis de Monte-*
Norricio fil. nat. secund: è Coll: Mag:

Dum facile immundus per agros graffatur & virbē,
Atq; in plebeio sanguine morbus ouat,
Impuro tentat penetralia Cæsar is ausu:
Non nihil obsecro in Cæsare laudis erit.
Immunde errāsti: Fœx nulla in sanguine Regis;
Materiem maculis non dabit ille tuis.

T. H. WALKER *Magist: Coll: Vnivers:*

Credi-

Pro Rege Soteria.

C Redimus esse deos, Tua vita salusq; redempta
Absoluit superos, Cæsar, pariterq; dabantur
Vita Tibi, mundoq; dies, ne terra laboret
Solstitio vltérius brumæ. Non quærere refert,
Quomodò *bellatur* Suedus? *vivat ne?* perire
Vilius hic possit quām Tu languescere. Cumq;
Cura deūm, populiq; salus sis sola, fatemur
Nos plusquam esse situ divisos orbe Britannos.

R. CHAVVORTH *Procurator Sen.*

V Icimus, & major, quām si ditescat opimis
Rex noster spoliis, vita triumphus erit.
Ne properes cineres Gustaui vitere facros,
Non sunt invidiā hæc, **CAROLE**, digna Tuā.
Non sibi, sed populo majestas publica nata est;
Audax quisq; nimis Te moriente mori.
Ampliat ætatem regni præsentia regis;
CAROLE, vive tuo tempore, vive meo.

I. MEREDITH *Procurat. Jun: e Coll: Omv: Anim.*

I Ngemuit nuper concussa Britannia, & ipsa
Nutare excelsum vrbs regia viſa caput.
Horremus, dubiq; metu cognoscere causam;
Contigerit tantus, quærimus, vnde tremor?
In promptu est: subiti præceps juvenile pericli
Rex column Britonum **CAROLVS** inciderat.
Ille, salus rerum, morbo (heu!) correptus acuto
Triste laborabat: Nunc tamen (euge!) valet.

Musarum Oxoniensium

Nempe Deo cordi est, Deus adfuit, illius vna
Fretus ope evicit Rex, pepulitq; malum.
Hâc fruere æternum Rex invictissime, Nosq;
Per te fœlici pace fruamur. *Amen.*

D. W. A.G.P.

Q Væ retulit Tycho, super anno præscius isto,
Formidanda suis, quæ patuere, locis,
Credideram invicto deberi cuncta Sueco,
Seq; in Teutonicâ continuisse plagâ.
Sed fallor, magis est, & adhuc, mirabilis annus;
Accedit morbus, CAROLÆ Magne, tuus.
Anglia decubuit, non CAROLVS vnuis, in illo
Anglia, Vaticinans hoc quoq; Tycho videt.
Sed Deus auxilio respexit nos inopino,
Et subito medicas attulit ipse Manus.
I, replica annales, & dic mihi, quisquis es, æger
Num sensit parilem quis releuatus, opem.

I. R o v s Acad: Oxon: Biblioth.

V Idimus ut populi quæ vexat corpora labes,
Vanescit, tactu pressa salutifero,
Quidq; charisma tuum potuit, digitusq; Machaon,
Dum fugiunt solas vlcera foeda manus:
At nunc quando suos Augusta cuticula morbos
Contrahit, & sedet in carne medente lues,
Quænam, ibi nascentes quæ soluit dextra tumores
Altior: vnde tibi est, CAROLÆ rex alias?

o

Pro Rege Soteria.

O similem de nube manum, quæ pectora mulcens
Appendit collo cæca amuleta tuo.
Quin longum hanc divisam habeas Tu cum Iove dotem,
Tu populi medicus semper, & ille Tui.

T. L o c k b y A.M. ex aede Chr.

Most Gracious Sr;

Now that you are recover'd, and are scene
Neither to fright the Ladies, nor the Queene;
That you to Chappell come, and take the ayre,
Makes that a verse, which was before my prayer.
For, Sr, as we had lost you, or your fate,
Not sicknesse, had beene told vs, All of late
So truely mourn'd, that we did only lacke
One to begin, and put vs All in blacke.
The Court, as quite dissolua'd, did sadly tell,
White-hall was only where the King is well.
Nor grieu'd the City lesse, the Commons eyes,
Free as their loyall hearts, wept subsidies.
And in this publique woe some went so farre
To thinke the danger did deserue a sturre.
Whicht thought were so short, as but to shew,
You would, like one of vs, a sicknesse knowe,
And that you could be mortall; and to proue
By triall of their grieve, your subiects lone,
Would keepe your bed, or chamber, yet our feare
Made that short time we saw you not, a yare;
So did we reckon minutes, and to gaine
Your quick recovery, striu'd to share your paine.

Nay.

Musarum Oxoniensium

Nay such an interest had we in your health,
That in you sickend Church and Common wealth.
Alasse to misse you, was enough to bring
In Anarchie, but that your life was King
More then your scepter, and though you refrain'd
To come among vs, yet your Actions raign'd.
They were our patterne still, and we from thence
Did, in your absence, chuse our rule and Prince,
And liu'd by your example, which will stay
And gouerne here, when you are turn'd to clay.
For what is he, that euer heard, or saw
Your conversation, and not thought it Law?
Such a cleare iemper, of so wise, and sweet
A Maestie, where Power and Goodnesse meet
In iust proportion; such religious care
To practice what you bid; As if to weare
The Crowne, or Robe, were not enough to free
The Prince from that which subiects ought to be.
Lastly, (for all your graces to rehearse
Is fitter for a story, then my verse)
Such a high reverence doe your vertues win,
They teach without, and gouerne vs within,
And so enlarge your Kingdome, when they see
Our mindes, more then our bodies, bend the knee.
For though before you we stand only bare,
These make the Presence to be every where.

JASPER MAYNE M.A. ex Aede Cbr.

Non

Musarum Oxonienfium

Non colitur nostris, serpens Epidaurius, aris,
Nec facimus Clario, sacra nefanda Deo.
Pro Rege incolumi, summo, Soteria, Regi,
Et canimus vero, jubila grata, Deo.
Iubila quanta forent, populus fitotus ab vno
Convaleat morbo, jubila tanta sonent.
Scilicet hoc factum est: Populuſq; hic quantus vbiq; est,
Cum CAROLO jacuit, cum *Caroloq;* valet.
Dulces deliciæ *Caroliq;* orbisq; *Maria;*
Cum CAROLO jacuit, cum *Caroloq;* valet:
Chara Deo soboles, quâ nos *Caroluſq;* beati,
Cum CAROLO jacuit, cùm *Caroloq;* valet.
Utraq; nobilitas, CAROLO cui splendor ab vno,
Cum CAROLO jacuit, cum *Caroloq;* valet:
Ordo sacer Cleri, CAROLI pia cura deiq;
Cum CAROLO jacuit, cum *Caroloq;* valet:
Plebs quoq; sub CAROLI, florens & libera, regno,
Cum CAROLO jacuit, cum *Caroloq;* valet:
At Musis, CAROLI morbus, gentiſq; togatæ
Non morbus, verùm mors inopina fuit:
Ad famam stupuere omnes, vt fulmine tacti,
Et subito passim diriguere gelu:
Musarumq; domus, & cœlis æmula templæ,
Nutrunt tanto contremefacta metu:
Non secus ac cæcis luctans exire cavernis
Ignea vis, terræ pondera vasta quatit.
Nec timor hic vanus: Namq; hoc Atlante cadente,
Quis, cælum hoc nostrum qui ferat, alter erit?
Sed noua nunc rerum facies: Mystæq; Deæq;
Templaq; cum CAROLO stantq; valentq; suo.

¶¶¶

Et

Pro Rege Soteria.

Et sua nunc horr ore pio depulsa pericla
Narent: Fundentes cantica festa Deo:
Illa bono certe, non respondentia, tanto,
Grata tamen CAROL o cantica, grata Deo.
Et sua victuris dum mandant gaudia chartis,
Vnam addunt, vno pectore & ore, precem:
Summe pater serva CAROLVM, nostramq; salutem
Servabis: Regno fata dat ille suo.

G. C. A. M. C. T.

Sic parvâ totus tabulâ depingitur Orbis,
Atq; latent maculis oppida magna suis,
Vt nostræ breviter referunt compendia Musæ,
Quæ fundit populus, CAROLE, vota, tuus;
Cui satis in lachrimas fuerant Mendacia morbi,
Regis & ægroti Fabula pondus habet.
At nunc luctus abest; & læto carmine, dextræ
Oscula conamur figere nostra tuæ.

G. HUGHES ex Aede Chri.

Sigæo qualis visa est in littore Virtus
Ad Telamoniam dæ tumulum, quæ Divitis Helle
Sæpe fretum pulsat terras, coeuntibus vndis,
Heu! magnum Herœm deflens, discissa capillos;
Talis Cymodoce reflui propè Thameſis vndas
(Nymphis Cymodoce, atq; alijs prælata puellis)
Indignos casus lugebat, & omnia fatis
Mæsta querebatur subiecta: Haud Sceptra Potentum
Has

Pro Rege Soteria.

Has vitare vices, Magnorum aut Numina Regum.
Indignata Deos mortalia tangere, & ipsos
Morborum vires nec posse avertere Reges.
Dumq; suo metuit DOMINO, crebrasq; refundit
Et lachrymas, gemitusq;, aderat pulcherrima Nās,
Nīsa aderat, Nīsa ante alias pulcherrima Nymphas,
Talibus & longum cæpit lenire dolorem.
Quid fles Cymodoce? Remanent immota tuorum
Fata tibi, & restant Ditis nunc irrita vota.
Astigit ipse pater Phæbus mihi nube serenā:
Ipsa, inquam, vidi, nam me quoq; Phæbus amavit)
Antraq; non solito tremuerunt igne corusca;
Et Superis, dixit, curæ tua carinina, Nīsa,
Votaq; nec vanas tetigerunt vocibus aures:
Namq; , Pater Divūm Cœlo cùm desuper alto
Tot Reges vno nuper ceu funere condi
Viderat, & junctis concussum viribus Orbem;
Ut neq; jam Rhenus vires divoluat aquarum,
Consistatq; suis obstructus Mofula ripis;
Subter aquas galæq; & scuta, & densa virūm vis;
Vos Caput hoc, inquit, terris fatale regendis
Stamina quæ trahitis vitæ, servate Sorores:
Ille Suis tandem pacabit Viribus Orbem
Auxiliū & fessis rebus feret. Ille Deorum
Accipiet vitam, & victo dominabitur Orbi.
Tum lævūm intonuit Cœlo, Dextrāq; rubente
Concussit Terras, magnum & tremefecit Olympos.
Ipsæ etiam Diuæ fatalia temina nentes
Affensere Iovi, (possunt tamen omnia Fata)
Et produxerunt longis sua stamina filis.

§ § § 2

Cymodoce

Musarum Oxoniensium

Cymodoce solata abijt, repetitq; choras
Nympharum æquales, & nota revertitur Antra:
Seruatoq; canunt Regi ΣΩΤΗΡΙΑ *Nymphæ*.

G. BVRTONVS LL. L. ex Aula
Glouceſtrienſi.

Q Vonam dira lues? Nec plebis feruida turba,
Nec ferrata cohors Equitū, Procerumvè ſenatus,
Nec ſacrum Veneris conclave, ſcholæuè *Minervæ*
Sufficient odijs? num ſolus *έκεινος θεοίς*
H' *μύτομος*) CAROLVS par viictima? cui quota noſtri
Solueret annorum vextigal, vt ille triumphum
De fatis ageret, poſtremæ neſcius vrnæ!
Hunc petit atra lues, ſed non vt læderet, aſtra,
Et rādios, gemmasq; ſuas, innoxia honores
Cenſet, non pænas; in *πηλού* cedere poſſe,
Non *πηλημα* putat; quin jam decepta pudore
Attonito tumidum velat caput, inq; piamen
Erroris ſcelerisq; , novos accenderet ignes
Phæbus, & æternis Solem ſubmergeter vndis,
Quo ſpectante ſcelus tantum commiferat, orat.
Annuit, & toties per crifpa volumina cœli
Clam volitans, quoties volitare ſoleret, vt anni
Efficeret ſpacium, pronā pietate novatas
Inflammatis rædas, alio nec fine Decembrem
Nunc ſequitur Ianus, lapſum niſi vt expiet annum.

E. D: Col. *Mag. Soc.*

Pro Rege Soteria.

Virtutem incolumem nemo penè æstimat, omnes
In pretio, abscessum cum minitatur, habent.
Pacificus, justus, prudens & religiosus
Quanti sit Princeps, sola pericla docent.
Pustula parua potest, potuit quod pestis & ensis,
Et quod non potuit, gratia magna Dei est.
Intestini hostes regem obsidione premebant,
Sed Custos vigilat, portaq; clausa fuit.
Ecce jacent hostes pedibus ludibria: semper
Exitus iste suis hostibus eveniat.

R. N E V V L I N C.C.C.S.T.B.

Surgit in amplexus procerum, viduiq; popelli
Collapsum patriæ numen; convitia gentis
Horrescit pietas fati, queruliq; doloris
Impatiens firmat nutantis pondera sceptri.
Nec frustra jaçuit *Carolus*: cum Rege sepultus
Consurrexit ouans populus, sanantq; quietæ
Gentis torporei, læsæ portenta salutis.
Quam benè securum concussi vulnere Regis
Terruit ira Dei populum, terrisq; minata est
Mutati fatum sceptri, quo Rege triumphat
Anglia, quo fruitur Domino, jam territa sensit,
Iam trepida agnouit. Patri ingemuere relicti
Pupilli, viduæq; suo timuere marito.
Ingratæ gentis pietatem prodidit æger
Princeps, & precium docuit vicinia damni.
Sed tamen: (ô vidisse juvat) quām nulla reliquit
Argumenta sui morbus: non virus inussit

A

Aut

Musarum Oxoniensium

Aut lento perfossa exedit corpora tabo.
Inviolata redit natiui gloria vultus
Et sine fœce decor divinâ in fronte resulget.
Crede mihi gestit regaliter ægrotâsse
Carolus: exiguâ vaneſcens pustula noxâ
Numen confessa est, majestatemq; verendi
Corporis agnouit timidi reverentia morbi.

T H. T E R R E N T. A. M. ex Aede Chr.

MEntita Alciden fecerit pericula magnum,
Quâm te majorem (C A R O L E) vera canant!
Cum modico Infantis latitares corpore clausis,
Sulphureum facinus temnere, lufus erat.
Mox juvne induto, gravius discrimina vexant,
Itur ad Hispanos; salvus & inde redit.
Iamq; viro sumpto, technâ propiore lacescit
Morbus, at agnoscit numen & iste tuum.
Quod superest Senio, precor ô! nil restet agendum,
Te clarum reddunt acta pericla satis,

H E N R. B E E S L E Y. A. M. ex Aula Alb.

Otexit faciem nostri nubecula Solis:
Discussa est subito, restituitq; diem:
Gratior effulgit C A R O L V S, discrimine tali
Etcæpit populo, charior esse suo.
Quid vel agat Batavus, vel quas Germania clades
Lugeat à Sueco pñè subacta duce,

Hæc

Pro Rege Soteria.

Hæc alia narrant gentes: nam possidet Anglos
Vnica de Regis fama salute sui.

E. W R E N C H, A. M. C.C.C.

Viderat immanes C A R O L V M *Proserpina* strumas
Fælici palpare manu, tactumq; potentem
Absq; tuis (Medicina) moris, vacuosq; labores
Remigis, creptasq; animas è faucibus Orci;
Et sitibunda studet C A R O L I libare cruorem.
Percussit regem certissima dextra, frequentes
Vario latinxere cutem; jacet ipse *Machaon*.
Sed jacet, vt surgat robustior. Ecce triumphat
Protinus, atq; tuam ridet (*Proserpina*) falcem;
Vt solet ex omni 'major remeare Labore.
Scilicet immensum hæc exercet cura Tonantem,
Vt C A R O L I seros moderentur lora nepotes.
Servantur tardæ fila hæc. frangenda senectæ:
Nec nisi mortali cum sit diadematæ festus
C A R O L V s, æterno cingentur tempora fertu.

R I C. O V V E N, A. M. Col. Oriel.

CA R O L E te quondam cùm mitia fata revectum
In tua fælici duxere palatia dextrâ,
Invenit absentem Oxoniensis Musa, salutat
Et reducem. nunquid minus est à morte reverti?
Nec mirum æstivis dum candeat ignibus æther
Et rubet, & flamas mundus patiatur vterq;
Tum si pelliculam distinguat pustula summara

A 2

Sed

Musarum Oxoniensium

Sed quod brumali concretas frigore venas.
Occupet, invito vitiet quod corpora cœlo.
Hinc morbi licet evicti inclemensia: quantum
Debemus superis, & quo sunt thure vocandi?
Fama est nulla tuam vestigia lœdere formam,
Si qua tamen fovea est, labes non illa, decorus.
Sed gelasinus erit; Divis hinc gratia major
Lætitiaq; modus, cupidis te numina terris
Incolumem præstant, & templo Ianus aperto.
Excepit, tecum Deus, ille recurrere gaudet,
Et numerare suos longi snatalibus annos.

E D. V A Y G H A N. C.C.C.

E Rubuit morbus dum Regia purpurat ora,
Maluit & sacram non tetigisse cutem.
Subductis igitur maculis, nævisq; recedit;
Aut si quid reliqui est, hoc tibi Morbe, dolet.

G V I L. H V T T O N. S. Joan. Bap. LL.B.

E Vnera regnantum fatali crine minantes
Non cœlo vidi Tædas; & credere tanti
Quis possit Caroli vel parvula vulnera, morbum,
His sine prodigijs, sacratum attingere corpus?
Leniter at pupugit: (veluti Cato sæpe theatrum)
Intrat, vt exiret tantum morbillus: ovandi
(Dum jam saluati celebramus iubila mundi)
Et nova gaudendi seges hæc: non redditæ tantum

Prisca

Pro Rege Soteria.

Prisca salus **C A R O L O**, nobis & reddita: nam quis
Ex nostris sanus, noster dum **C A R O L V S** æger?

N. S. C. C. A. M.

CÆli malignitas & inclemens Deus,
Vindex vterq; non leuis piaculi,
Quo crimine iratus pium Regem feris?

Populi luendum est sæpius Regi scelus,
Suumq; rarius pijissimum licet,
Ferire vellem principem, levi manu:

Vt attigi sacram tremendæ fimbriam
Terræ, intus Augustum atq; plenum Numinis
Sensi Deum, solo minorem maximo.

Maculæ micantem Cynthium modo involant,
Nebulæq; solem, fulmen ac altissimæ
Cedri Cutem afflat: amplius nihil potest:

Cruentus ensis & lues ferociens,
Alijs cadentibus, Tuæ innocentiae
Pie peperit, & diu parcat, rogo.

G. L. C. C. C. A. M.

QUAM propè sacrilegus fecisset Morbus, vt Anglis
Nulla relicta foret, nì pereundo, salus?
Si pereat **C A R O L V S**, peritura **Britannia** tota est:
Quodq; fuit corpus, triste Cadaver erit.

Musarum Oxoniensium

Publica vita, salus Is publica: quam sit iniquum,
Quam grave, multa vno vulnere regna mori?
Dijs aliter visum est: & restituere salutem
Tot regnis; CAROLO restituend o suam.
Egisti, Rex magne, ipsa de morte triumphum:
Vincere cum possis fata; quis hōstis erit?
Dedidicit Morbus, talem tangendo, nocere:
Et nunc amplecti, non violare potest.

P. ALLIBOND. *Art. Mag. Col. Linc.*

CYnthia habet maculas, maculas quoq; *Carolus*, atqui
Perdit & illa suas, perdit & ille suas.
Luna suas renouat, verum omnis, *CAROLE*, labes
Deseruit vultum non redditura tuum.
Poscit enim frontem clementia tanta serenam,
Vt tua, Rex, virtus possit in ore legi.

T. GORSTELow *S.T.B. C.C.C.*

SIc semper gemitus, metusq; semper
Expirent Britonū repente: lætis,
Sic semper Ferijs rogum Coronæ
Præludant! Tua (Magne Cæsar) omnes
Absterrit Lachrymas Salus ocellis.
En in lætitiam reddit popellus:
In vultum Proceres: Togata sacrum
Gens gaudetq; Tibi dare! Ecce nubes
Quæ obduxit miseros tuos Britannos,
Cum surgente fugit caditq; Phæbo.

Sic

Pro Rege Soteria.

Sic nos incolumes, sumusq; vivi.
Per Te (CAROLE) nuper anxij; & in Te
Funus Quisq; sui videt Doloris.

I. O. T I R E M A N. A. M. Col. Linc.

Praeteriti nuper reges, ambire favorem
Dum populi solum satagunt, prædanda relinquunt
Sacrilego cleri patrimonia sacra popello.

Iacobum Natumq; piu[m] sensere Patronos
Anglorum cleru[s], ditata Hierarchia, Musæ.
Quot gemitus, quot vota isti fudere *Iacobo*
Casuro? Ast obstant fata, & suffragia Cæli
Iam socium numen polcentia. Patre potiti
Natum etiam vellent. Sic ille petitus amici
Viribus immisxis morbi properantia fata
Sentit. At orbari binis se haud passa patronis
Effusis vicit fervens Ecclesia votis.

Salve diva salus, jam Regis amasia; cuius
Amplexum & finat & voeat non invida coniux.

Insignes nobis quot tu largire triumphos?
Tu Dea, Belgarum furias, Britonumq; repulsius
(Plorandos aliâs) istâ mercede rependis.

Te regi sponsâ, non vltrà nuncia mentes.
Territat attonitas occisi fama *Suëdi*.

Tu cohibes lachrymas *Frederici* funere fusas?
Imò & chara soror Regis viduata marito
Dedidicit dulcem plus justo flere maritum:
Non viduam dici se passa superstite fratre.

T. L L O Y D L L. B a c. C o l. D. I o. B a p.

Conci-

Musarum Oxoniensium

COncinamus de Salute restitutâ **C A R O L O**,
Perq; Terram,perq; Cœlos exeant Soteria.
Namq; qualis à rigente Capricorno redditus
Sol renatum clariore pingit Annum fidere,
Dulce Cœlo,dulce Terris,dulce Aquis spectaculum:
Talis à languore salvus exerit sanctum caput
(Dij tibi favent Britanne) gratus Orbi **C A R O L V S**.
Concinamus de salute restitutâ **C A R O L O**,
Perq; Terram,perq; Cœlos,exeant Soteria.
Sanitas,vbi fuisti, langüente **C A R O L O**:
Te Sorores,*Castitas*, & alma *Temperantia*
Cum *Serenitate* mentis,(Regio sub pectore
Regna tecum æterna pæctæ) conqueruntur per fugam.
Expiabis, si redibis, & novabis Fœdera.
Sed redisti,firmiorq; crescit à culpâ fides.
Iamq; *Temperans*, *Serene*, *Caffe*, *Salue* **C A R O L E**.
Concinamus de salute restituta **C A R O L O**;
Perq; Terram,perq; Cœlos exeant Soteria.

T H. M A S T E R N o v. C. A. M.

EN Ferias duplici celebrandas nomine, seu Te
Exhibeant nobis, **C A R O L E**, siue Deum,
Cantemus natumq; Deum, Regemq; renatum,
Solennem meruit Christus vterq; diem.

Occiduus modò Te Hispanus modò Morbus habebat,
Inde Tibi redditus gratus, an inde magis?

Nec

Pro Rege Soteria.

Nec morbos, nec habent tremulos cœlestia motus
Corpora, sed trepido nondum temerata tumultu,
Pacificas peragunt luces semota timore,
Et secura sui, levibusq; impervia Ventis;
At nos quos dubia regit iuconstantia Lunæ,
Alternos patimur motus, modò torridus æstu
Sirius immittit febres, modo frigidus instat
Hœdus, & à madidis distillant ora Catarrhis:
Vnde Iovi demum dolor ingruit? vnde Tonanti
Ægrotat Caput? anne novos turgente Cerebro
Concepit partus? ô partus Pallade dignos!
Num femur intumuit? valeant portenta poetæ:
Regibus æthereus vigor est, cœlestis origo,
Spiritus affinis cœlo, & conterminus astris;
Vnde tibi licuit populi spectare labores,
C A R O L B solliciti, miseras audire querelas,
Vtq; soles reparare. Quid? O Invictæ? Quid imæ
Permistus plebi, vitiatas imbibis auras:
Divinisq; refers populorum opprobria palmis?
Scilicet illa lues populi rugaret Amores
Aut vñquam tantæ imprimeret tectoria fronti?
Scilicet illa lues tam multa glande feriret
Regales vultus: & tanta foramina sacro
Sulcaret gremio, certe clementia fati
Purpureos nitido semouerat ore Corymbos,
Et Minij maculas. At sentis, C A R O L B, sentis
Toædæ morborum non expectata, tuoq;
Comptaris populo, monstras tolerare dolores:
Dumq; refers medijs vaccinia cœrula, membris,
Nobilitare placet morbum. Sed quo mihi tabo?
Quô mihi tam longo circumlita plectra veneno?

B C

C A-

Musarum Oxoniensium

C A R O L V S invaluit, gelidusq; inclaruit æther
Dant Feriae natumq; Deum, Regemq; renatum:
En reduces vultus : en vt rediviva prioris
Forma genæ, charos festinat inire Sororis
Amplexus, primoq; fouere nitore Nepotes.
Illi iu patr iam grata beris, illa salutem
Illa fugam Morbi, pensatur Fratre Maritus
Et Pater à Patruo pensabitur. Interea nos
Cantamus vacuis communia gaudia Musis.

S. E V A N S *LL.B. Nov. Col.*

Est verbum x.
quivocum,
passim apud
Hippoc. sum-
ptum pro
quauis erup-
tione, seu à
causa internâ
sive à causa
externa, velu-
ti à culice aut
pulicu m vibi-
cibus.

R Vmor vt invaluit, Regem ægrotare, dolebat
Fœmina, vir, Iuvenis, incestus vbiq; Senex.
Orabam: Solum me non doluisse, fatebor,
Lætabar, Luçtum posse videre Pium :
Non ~~no~~ ille, fuit tantum * φλύτηρα sciebam,
Morbillio, haud Morbo decubuisse graui.
Iam mecum gaudete Boni. Victurum Ego Regem ,
Quod Faustum vobis, auguror Inde Meum:
Morbillos Iuvenes, Infantes sœpè tenellos,
Rarò Senescentes, corripuisse, Scio.

G. A X O N *LL.B. Nov. Col.*

F Unera funeribus commiscens, bustaq; bustis
Ira avidæ, nato Principe, pestis abit.
Filius an Regis potuit dum vagijt infans
A tota rabidam gente fugare luem ?
Nec valet, Antidotus sibi Rex, depellere varos,
Cujus Apollinea est tam benè nota manus ?

Tan-

Pro Rege Soteria.

Tantane C A R O L I D Æ potuere crepundia a plebem
De tumulo redimet qui modò natus erat?
Et res vsq; noua est? morbum miramur abortum
Depulsum sceptro, C A R O L E Magne, tuo?

P. K. A.M. ex A de Chr.

P Arce precor, Britonum tibi, dum benè nota Calena,
Augusto, hac, Regi, tentat dare, Carmina, strenam.
Externas olim peragrasti passibus oras:
Galliae, necnon Hispania, C A R O L E, vidit.
Quæ regio, quamvis peragranti plena pericli est,
Te tamen incolumem nobis tam mente remisit,
Corpore quam sanum; quoniam prudentia tanta,
Et pietas in te constans, immotaq; vento.
Hinc sacri Vates, doctiq; Heliconis Alumni
Versibus, atq; modo divini a Principis omni,
Incolumem redditum celebrabant. Præbuit ansam
Multò haud dissimilem letandi nupera vita,
Conditio aut potius nunc integra facta Monarchæ:
Quem, tristi Reges alii dum morte perempti,
Vidimus agrotum, forsitan discrimine vitæ.

Nam te detinuit captivum, C A R O L E, morbus
Talis, qui citius validos ad funera dicit,
Quam languescentes. Verum tibi pristina dudum
Atq; optata salus, nostro concessa Patrono.

Scilicet illustrem hunc non vult Mors tollere Patrem:
Ne sic chara suo conjux viduata marito,
Nobilis aut soboles merito deflere parentem.
Defunctum possit, vel nostra Academia Regem:
Qui toti exemplar pietatis nobile Regno est;

Carolus
Redux.

B C 2

Et

Musarum Oxoniensium

Et cui Rex Regum virtutem, ac munera sequit,
Qualia vix ullis *Maioribus*. Hoc benè nōrunt,
Qui te Principibus nōrunt conferre vetustis:
Arbiter exemplum hoc æquis benè penset vnum.

¶ Pol. Verg. lib. 8. just. Engl. f. 143.
^b Vergilius, meritis *Edvardi*, à *Numine*, Regis
Concessum agnoscit, sacrum regale *Charisma*;
Quo, solum tactu, strumam sanare solebat.

¶ Pet. Bles. Ep. 150. ad Cler. cos Aul. Regie
Idem, ^c *Blesensis* multa pierate, fatetur:
Rex quoniam *Santus*, Domini quoq; *Christus* habetur.

Atq; tuæ *Doxum sanandi* tale Coronæ,
Et *Britonum* sceptro semper fore continuatum

¶ Delrio disq. Mag. l. 1. c. 3.
Nemo negat, nisi displicuit ^d Cui, quam profitemur,
Religio, necnon *Majorum* hoc gloria Regno.

¶ 4.
Ex *Dono* hoc sacro, tibi cum *Maioribus* æquè
Concesso, possis digito sanare aliorum
Morbos: Quippè comes largita est inde facultas.
Mira. Sed ægroti quis scit curare dolores
Regis? restituit sibi quis medicæ arte salutem?
Regius est *Medicus*, qui à morbo & morte redeinit,
Ipse Deus, Regem nostrum. Vis omnis ab ipso est.
Ergò quid superest? Tam Rex, quam Subditus omnis,
Æternum justis celebrant, hoc laudibus anno,
Numen: Et ut semper sint fata benigna precandum.

TH. CROSSEYLD. Coll. *Regina Soc.*

I, curre, acceler, *CAROLVS* (quid, Phœbe, moraris?)
Heu *CAROLVS* morbo ægrotat, morboq; verendo,
Cumq; suo *CAROL* tota *Anglia*. Sume liquores
Qui superant mortem; cape balsaina qualia læsos
Perlanant

Pro Rege Soteria.

Peſanant superos. Nunc O Nunc Numina succis
Surda alijs, Phæbææ auscultent protinus arti;
Ambiat & vinci Fatum, Morbusq; pudendus.

Vana precor. Magno CAROLO vacet ire per vmbras
Nondum in equis CAROLO parvo ludente, fremente
Nec dum principibus teneris & Regibus Aulâ?
Nec vacat huic, nec obire licet. Si respicis Annos,
Dic, vbi Cæsaries Saturni? vbi lumina tandem
Emerita, atq; nives Capitis, Rugæq; Colendæ?
Totus adhuc candor, totâ Æstas fronte superbit.
Nec CAROLO satis hæc. Vbi dignus Principe Morbus
Qualis erit Mundi, qualis fuit ante Iacobi
Febris, & optandi Pyreti nova Flamma? Quirites
Hi morbi & vulgus sapiunt. Vbi deniq; cæli
Monstra, & magnatum minitantes fata cometæ?
Hæc cum vicinæ fient Præludia Mortis,
Tunc timeam CAROLO, CAROLVS ne sydere Cælum
Augeat, & proavis socium se Regibus addat.

Sed jam vivit, Iô, Reges interq; cadentes
Stat folus maior Fatis, aususq; minantes
Non pallere Deas. Sic, ô sic pallida Fata,
Sic semper frænet CAROLVS, Vivusq; supremas
Ad sedes raptus, Plaustrum regat altior ipsis
In Cælis proprium, Plaustrum in Tellure Nepotum.

G. WILDE Iuris. Soc. Ioan.

Siccine graſſari audacis contagio morbi?
Siccine defævire lolet? Spoliandaq; Regnis
Iunctim vita Salusq; tribus? Fælicior Orbi
Affulſit, Festisq; dies numeranda, Britanno:
Et neq; nostra ſalus, nec pars divinior auræ

B C 3

Quæ

Musarum Oxoniensium

Quæ regnis tribus est & Vita & gloria, Mortis
Artifici morbo succumbit. Plaudite musæ
Oxonides, festumq; canatis ab Iside carmen.
Definat vterius Sacrum vitiare rebellis
Pustula, Plebeio pest hac saturanda cruento,
Et vulgi spolijs, quorum est satis ampla supellex:
Nec nisi fera cadat Regalis victima Fatis.

GVL. HODGES A. M. Col. Exon.

PAngite pierides, mutatas dicite formas,
Et nova (Si medicis placeat) data corpora morbo.
Naso mihi numeros, numeros mihi necè Catulle,
Pustula, dum quanam scelerata ab origine, quanam
Sic ratione scatens teretes grassetur in artus,
Improba nec metuat gelido occursare decembri,
Principis & thalamos, regisq; intrare cubile,
Carmine depingam. Pandoræ numquid alumnum
Hunc peperit pyxis: Tunc cum sua dona reclusit
Iapetionides? Latiā an spiravit ab aura
Halitus, vt Latijs Epidaurius appulit oris?
Cocytusve finu pestem eructavit ab illo
Pallentes habitant vbi morbi & turpis egestas?
Haud reor in sacros, neq; sic auderet honores.
Vana igitur vatum veterum sit fabula, nec iam
Naso mihi numeros, numeros neq; necè Catulle.
Progenies magis ista nova, atq; propinquior ortus.
Teutonicam linquens aciem Bellona, Britannos
Scilicet accedens, spumantes oblitera rictus,
Cæde virūm, nostras māculosā grandine terras
Verberat, & faciem reliquos ante involat omnes
Cæsaris. Opposuit dextram natura: serenam

Horrida

Pro Rege Soteria.

Horrida ne faciem temeraret, tabe coruscas
Inficiente genas. **C**asto Deus æquus amori
Sic bene consuluit. Simili quota millia morbo
Corpora lustrauit juvenilis sanguinis ardor?
Vt passim possit (quæ regis maxima virtus)
Nosse suos, sic variolis scet **A**nglica pubes.

T. K E C H E N E R *L.L.Bac. Nov. Coll. Soci.*

N Ovum Britannis hospitem, à suis, Delo
Tenedoq;, regnis, Cynthium, quid advexit?
Populine grandis Io, & infrequens clamor?
Aut pharmacis instructus advolas, Regi
Serus minister *sophiti?* Vel accedis
Præses, Camænæ non tuæ, insolens? Ecce
Sine te Britannus entheus, Deus sospes.
Nempe abdicatis revocat & creat Musas
Idemq; poscit Rex, & instruit, Vatem.
Et expedivit Psittaco, novum *Kæspe*,
Mihiq; carmen: scilicet salus tanti,
Nulli tacenda **C A R O L O**: suo rursum
Redux, Ibero littore, an pari voto,
Animisq; iam carebit? O nefas dirum!
Gratamur ergo Cæsari, suum fato
Potentius plasma, Dominas manus Morbi:
Cuius superstes **C A R O L V S**, Deo viuit,
Suisq; laus perennis, & *Triumphator*.

H. C. Coll. *Mag. Soc. A. M.*

V T gestiebam, Cynthio plenus, modo
Properare ad alti Bifida Parnassi juga;
Elanguere Musæ, & attonitus chorus

Responsa

Musarum Oxoniensium

Responsa nec concessit, aut votis meis
Annuere valuit, totus in suspirijs.
Mærens stupenſq; Delphicos adij lares:
Quid cauſat (inquam) Phæbe tam luctus graves?
Aut vnde gemitus! Tripode detonuit Deus;
Res digna planctu: columen & genium togæ,
Patriæ parentem, ſæculi facile decus:
Quem pariter vnum Gratiae, ac Musæ, colunt,
Regem moleſtus CAROLVM morbus premit,
Ipſoq; morbo tristiſ morbi genus.
Sed ſi quid artis mihi ſit, aut Medicæ manus
Præſtare poſſint aliquid, aut lachrymæ piæ
Et nuncupata vota iuſtorum truces
Poſſint forores flectere; expectes, brevi
Reficiet artus priftinus laſſos vigor.
Non me feſellit, leniter calvit lues,
Et gemma rara Regium pinxit latus,
Dictoq; citius arſit & fugit ſimul.
Sapit medela Numen; immenſum hoc bonum
Debetur arti; ſed magis miraculo.

Lubens ergo age Musa per choreas
Duc nos caſtalidum, ciensq; plecra
Verſuſ fundito (iam vacant camænæ)
Non qualem tribuunt Deæ gementes.
Aut qualem invalido ſolent patrono,
Iejunum lacerumq; languidumque
Carmen; quale *alacres* queunt Sorores
Et quale incolumi ſolent patrono,
Plenum grandiloquumq; vividumq;

I. HID E Mag. Col. A.M.

Pro Rege Soteria.

In auspiciatissimam Regis è Variolis convalescentis salutem Carmen gratulatorium.

DUm Regis inde, & inde totius salus
Regni timetur ; dum pari saltem metu
Viro *Maria*, Principi facilem vovet
Populus medelam ; nuperos fatis dolor
Indulget ictus : vix *Frederici* rogos,
Dubiosve cineres flere *Gustavi* vacat,
Plus vivus vrget, major è **C A R O L O** venit
Spirante luctus : hospitis ritu tamen
Statim recessit, non moras egit dolor ;
Brevique Populi numen ostendit metu
Non infideli qualis in folio sedet,
Sed quantus Animis : vindicis cœli nihil,
Totum probantis vidimus. Timidus diu
Pavidusque morbus sanguinis tanti vadum
Invitus intrat : indices siquæ cutem
Ægram occupârunt pustulæ, siquæ loco
Tanto superbæ conspici optârunt, suis
Tumuere fœtæ lachrymis, illo velut
Latice paratæ flere, quod fieret, nefas :
Fugientque sparsam purpurâ morbus notam
Supplex reliquit, posset ut crimen suum
Sic deprecari, non quasi vîctor ferox
Trophæa ponens, sed quasi tristis reus
Timido rubore fassus admissum scelus.
Sed suspicaces anxius nondum metus
Posuit popellus, pertinax curas fovet,

D

Vltraque

Musarum Oxonienfium

Ulraque morbum trepidat; & quamvis colit
Nihil resectum cernit, & totum stupet
Adhuc decorem; victa formidat tamen
Reputans pericla, quæque tam invisum malum
Fecisse poterat, vnicam causam metus
Metuisse faciens. Sit nihil posthac, precor,
Quo se tulisse sentiat morbum, nisi
Melius valendo: nulla Medicorum manus
Hos jactet artus. Prosperum hunc Illi diem
Tanquam secundos Aula Natales facret:
Efæce plebis quilibet cursus suis,
Cum convalescit, redditur, Princeps datur.

Guil. Cartw.

*In Regem CAROLUM ab Exanthe-
matis revalescentem.*

EXULTANS numeris ligatus ardor
Primus non fuit impetus caloris,
Tentat lætitiam tumente foetum
Dudum gaudia parturire pectus:
Salvi nuncia regis intus audit,
Famæque anticipans volantis alas,
Rumorem sine nuncio recepit;
Te famâ reticente, quisque nôsset
In se se incolumen, suis dolorem
Sensit principis ut gravem medullis,
Regnum corpore dum laborat vno.

Quænam est ambitio mali per omnes
Rivos sanguinis incliti vagantis,

Quæ

Pro Rege Soteria.

Quæ clarum proavis petens cruorem,
Sævit nobiliore parte ? dicas
Regis, non hominis fuisse morbum.
Venis æstuat, at verenda flores
Nusquam purpurei per ora vernant,
Nec sacros temerare morbus audet
Vultus, quos populus frequens adorat :
Parcè germina per cutim resurgunt,
Corpus pustula rarioque signat,
Sordes exiguae, minusque fæcis
Tanto sanguine dum fatetur esse.
Putris per tenues means canales
Ebullit crux, & malignus humor
Defæcatus abit, fuit medela
Iam morbus tibi, jam lues Machaon,
Solùm per totidem dies fuisti
Ægrotus medico, malum favere
Sensisti, tepet en per omne membrum
Sanguis purior, & novo vigore
In longos melior virescis annos,
Hic natalis erit tibi secundus,
Huc filum *Lachesis*, suum revolvet,
Atque hinc incipient opus *Sorores*.

T. CLARKE.

Bene est. Caloris pristini agnosco Deum,
Agnosco, CAROLE, præpotens Numen Tuum,
Toties Poëtas qui vel invitox creas.
Olim reverso debitos plausus Tibi,

D 2

Char-

Chartasque plures dedimus; & lauro fores
Viruere lætæ, quando ab Hispano redux
Tuos beasti, qualis ex omni soles
Labore, major. Ansa lætandi data est,
En alia nobis, Hostis interni dolos
Quòd preferendo viceris! Palmas suæ
Sursum elevavit qui modò, in plausus dabit
Nunc quâm libenter! frigidus sanguis tuum
Regnum occupavit, proximum frigus neci
Invasit omnes, tristior cum te lues
Invasit vnum. Sed quid imbellis furor
Te pustularum vexat? hæ nasci solent,
Cum tabe stagnet sanguis: At venas tuas
Percurrit vnda purior, nullo situ
Sanguis putrescens; Crassi & Humoris vice
Mixtura sola corporis Virtus erat.
Agnosco tandem Pustulæ ingenuum dolum
Fraudemque doctam, latuit incertâ jubar
Sub nube paulum C A R O L I, vt Populus sciat
Vultu carendo Regio melius frui.

W. O W E N.

Vivit, & æternum vivat, spes vnica mundi,
Terrarumq; decus Cæsar, quem providus æther
Servat, & ipsa salus tutis amplectitur vñis.
In quem nulla lues, nec morborum agmina quicquam
Iuris habent, sed post variæ discrimina sortis
Sospes adest, iterumque Redux. Cur debita nondum
Gaudia sperâstis Superi? quid visere frustrâ
Optâstis nunquam morituri funera Regis?

Ille

Pro Rege Soteria.

Ille quidem ætherea dominari dignus in aulâ,
Et regere imperio cœlos cum Rege Deorum,
Quo solo minor est, & sceptra secunda tenere.
Sed Virtus & Fata vetant, quæ foedere certo
Singula in vnius conjuravere salutem :
Vt veteres transcendat avos, mundumque trophyeis
Impleat æternis, nec solum fama loquatur
Gustavum, magnis vincet quem **C A R O L U S** actis.
Talia vota facit mundus, sic supplicat orbis,
Tardus ad astra migres, & coelo, maxime Cæsar,
Dij faciant te serò frui, semperque mereri.

T. G. A. Bac.

Vix levis ereptum narravit rumor *Adolphum*,
Et cineres (*Frederice*) tuos, quin saevius instat
Vis adversa mali, propiūque vrgere Britannos
Cæperat, & veluti gemino majoribus ausis
Funere præludens, demum hic tentante lacerto,
Parca ferit : referens aliunde cadavera Régum,
Hic tantum aggreditur, veluti contenta minari,
Et magnum reputans **C A R O L U M** tetigisse triumphum.
Proditor insidias male-fido gurgite sanguis
Accepit : Solo est **C A R O L U S** feriendus ab ipso:
Sed neque qui proprio latet, hostis sanguine lædit,
Excoquit hæc tantum, non perdit machina, virus
Corpore quicquid erat, sic evocat inde, manuque
Sub rigidâ dicas numen donâsse salutem,
Ezavi agnosco digitos, vocemque *Iacobi*.
Sed premit ipse malum, nolens commercia luētus;

D 3

Hoc

Musarum Oxonienium

Hoc unum nobis Pius invidet, attigit aures
Tunc morbus cum nullus erat, solumque valendo
Ægrotasse liquet, tantam solatia Regis
Audimus, talisque nihil nisi prospera Sceptra.
Qui dubiam numeras inter secreta salutem,
Et tantum gaudere jubes, tibi læta vovemus
Omnia; nulla tuæ posthac sit portio vitæ,
Quam populum non nosse velis, quam testibus illis
Auferrit exoptes, nobis precor addere pergas,
Perpetuam, sed non tali fundamine nixam,
Lætitiam; quæ sic veniunt solatia terrent.

GUILIEL. STUT.

DVm pallescimus, heu nimis miselli;
Dumque instant febrium novæ phalanges,
Et quocunque mali est potentioris:
Ne nos deprimerent nimis dolores,
Ærumnæque satis laboriosæ;
Nos tristis CAROLUS excipit dolores,
Et Princeps epidemicè laborat.
Et quæcunque necessitas malignæ
Sortis proposituit severiora
Iam facit leviora sustinendo.
Felix illa dies, eritque semper
Quæ te restituit tibi, suisque,
Augustissime; reddidit salutem:
Vivas auspicio beatiori,
Illustrissimus omnium Patronus,

Et

Pro Rege Soteria.

Et caligine jam procul remotâ
Erumpas radio sereniori:
Et cum sustuleris malum popelli,
Nostram participes diu salutem.

FRANC. WRIGHT, A. B.

MOrbo afflita Tuo jacuit Respublica; vires
Iamque tuis auctis viribus, ipsa capit.
Nam gravis est morbus, capite est qui fusus ab ipso:
Vertitur inque tuâ, nostra, salute, salus.
Hic pestes potius libet exoptare salutis,
Non deerit populo, te potiente salus.
Verum inter tantas Regum languescere mortes,
Non morbus, pietas sed tua, Cæsar erat.

NIC. HOWSON, A. B.

Si rabidis prisci referebant numina morbis,
Thuricremasve aras si Libitina tulit:
Qui reges tangit, cognataque numina cœlo,
Quantum, dic, numen, (si modo morbus) eris?
Cum furis in populo poteris tum morbus haberi,
Cæfareo residens pectore numen eris.

GUILL. PAGE, A. B.

OMnibus æqua quidem mors dicitur esse, sed esset
Injusta hæc nobis, si foret æqua tibi.

LAURENT. BREWER, A. B.

Quid

Musarum Oxonienſium

Q Vid Regem invalido dente premis lues?
Imbellis nimis es, lādere quæ Iovem
Tentas: vincere si vis,
Plebeias peteres domos.
Reges invalidi non metuunt minas
Hostis: proh! tenuis tu: Stygium ad lacum,
Solus mittere possit
Morbus nobilior Deos.
At Hunc fortè lues nescia vulnerat,
Plebeio rata fe sanguine serpere:
At notum citò Numen
Est confessa brevi morā.

Guil. CREEDE.

Q Vid jam sollicitas novem Sorores?
Quid Phœbi solitum precaris œstrum,
Quem soli ex trivijs rogan Poetæ:
Rerum prima salus, & una, lospes,
Sospes CAROLUS Entheo furore,
Quem non vel subitò facit Poetam?
Quis non carmina, gratulationes,
Et vota atque animum refundet ipsum,
Quum vitam atque animam novam recepit,
(Fibris quis nisi corneis laboret,)
Dum Regis fruitur sui salute?
Pro se nemø Iovi preces litavit,
Cepit vota Deus nec ulla, præter
Quæ te, CAROLE, sospiteni rogarunt:
Si quas corpore jam tuo reliquit
Hic morbus, foveas, stupere cessa;

Vellet

Pro Rege Soteria.

Vellet longius intus immorari,
Nunquam pabula tam beata novit,
Tam molli jacuit nec ante plumâ.
Exanthemata, quae fuere morbus,
(Quantum cura potest, & ars doloris.)
Iam sunt deliciae tui popelli.

T. ANDREWES.

*Indignatio Gratiarum, agrotante CAROLO,
Britanniarum Monarchâ.* Gratiae.

Quis furor (o Parca,) quae tanta licentia Fati,
Hos pariter superare sinus? Rursumne recumbit
Cesar: & agnoscit divi vestigia Morbi?
Huc (scelus!) huc fauces tendis, Libitina, voraces?
Scilicet hic, hic Phlegra tibi est? vbi condere fas est
Prælia cœlitibus? nostrosque laceſſere Divos?
Ambitiosa fames morbi est? Fatumque superbit?
Quo scandit rabies? Quorsum fuliginis umbræ
Sordet ebur frontis? Cur sacrum peccatum iniquæ
Deformant maculae? Quo criminis sævijt ira?
Nos heu! nos CAROLI spectat dolor. Illius Aulam
Novimus, & socio tutamur pollice Regnum.

Responsio Parcarum.

Parcite (Dijs genitæ) mentem vexare querelis; Parcae.
Elumbis venit ista Lues. Nec defuit omen.
Septimæ fluxit hyems, ex quo Diadema Britannum
Hos decorat vultus. Hic Climactericus annus

E

Reg-

Regnantis CAROLI est. Nocuam tentavimus artem
Ante ; sed ingentis prohibebant pondera cæpti,
Sic properare nefas. Dextræ cessurus inermi
Non est Defensor Fidei. Nec degener iætus.
Qui solet extreum dolor infestare cerebrum,
Nunc Caput infestat populi. Sed Numina novit,
Scitque fidem servare Dijs. Quod regia corda
Stipabat numerosa lues, speculere salutis
Omina, denfato nunquam temeranda periclo.
Rere superductis succendi tempora gemmis.
Forte etiam longi seriem depinxerat ævi
Quo Britonum frænabit opes. Vel sydera credas
Æmula Terrenum radijs decorare Tonantem :
Quæ, simul ac terras Augusti fulgor inaurat
(Vt reducis splendet post ignes flamma metalli)
Arcebit, vidiuata coimis. Velut astra minora
Perstringit solare jubar. Neque sceptra peribunt
Degeneri maculata manu. Diademata tradet
Regia posteritas ; dignus moderabitur hæres.
Alter & emerito surget de pulvere *Phænix*.

E. B. BATHVRST. Bac. Art.
& Trin. Coll. Alumnus.

Chronogramma.

VIVIT rex nobis, absorpta est
Mors In VICTorIâ, Deo gratias.

CAROLB, jam morbo sapimus: dum morte laboras
Vir, cum scis mortem vincere, numen eris.

Mors

Pro Rege Soteria.

Mors gulo macrescas, tua sunt jejunia Festa:
Non tibi noster erit mensa secunda Deus.
Mortua sis : vivit ; non est mortale quod optas :
In te, non Regem tela retorta cadunt.
Invida victa sapis ; frunt tua principis arma,
Vivere si possis, vincere semper potest.
Quam celebrare Deum placeat natale duorum,
CAROLE magne tuum, maxime Christe tuum?

F. P. & Coll. Magd. Bac.

Nuper erat maculis obscura Britannia, tabem :
Traxit, & aggressa est (ut solet ista) Caput
Sol tamen emicuit : nec enim inter nubila condi
Longius ista tuum fas erat, Angle, Caput.

GEORG. ZOUCH,
Nov. Coll. Socius.

MOrbus regalem nuper penetraverat Aulam,
Ausus tam magnas contemerare domos :
Ast CAROLUM ut vidit, salve, Angustissime, dixit:
Hinc Tibi majoris causa salutis erit.
Ergo vbi te tactu, qualem penè ipse rogarès,
Signarat, fugit : & talia dicta dedit.
Quæ decet esse Hominum tali pro Principe vota,
Cui damni voluit Pestis acerba nihil ?

IO. MAYLARD.
D. Coll. Soc.

Musarum Oxonienium

INsit quis mihi si Deus, resurgat ;
Tu cum Rege Tuo valeſce Muſa,
Salvus CAROLUS à furore morbi
Carmen ni moveat Tuum, perito.
Sano Principe, quis futurus æger ?
Plenâ qui nequeat frui ſalute,
Morbi vulnera gaudio levabit ;
De Te, CAROL E, pharmacum reſumet.
Is quem Puftula languidum peredit ;
Qui tristes Medicos remiſit olim ;
Optans quod ſupereret coli ſecandæ
Huic impendere jubilo frequenti,
Quod Princeps valuit, tamen nec æger :
Robur lætitia ciente ſumet,
Quâ mox depositâ peribit Ipſe.
Gaudebit ſimilis ſui quod eſſe
Non poſſes, lacero, cavoque vultu :
Nolet Te ſocium ſui doloris.
Tantillum ſibi poſtulat ſalutis,
Vt, poſſa cute, Te videre vivat,
Te, cui non eadem lues noceret.
Quem verò niveus decor, genæque
Illæſus nitor integræ venuſtat :
Lætus Te citò convaleſere, morbos,
Hos morbos faciles laceſſit vtrò ;
Optat tot papulas, Machaonique
Horas tot tribuit, Tuumque tempus ;
Tecum, ægredere malit, vt valeſcat.
Quin noſtris liceat, peto, Camænis,
Regem viſere redditum Camænis,

Sana-

Pro Rege Soteria.

Sanatamque manum deosculari.

Morbo dissimilis Camæna, gestit
Multo carmine, gaudioque longo.

Tam citò diffugit brevior dum, **CAROL E**, morbus
Redditus es Nobis cùm neque raptus eras.
Quàm prævenisti lachrymas ! turgebat ocellus
Lapsuram, citiùs sed revocavit, aquam :
Guttula si cecidit, quòd eras non exiit vnda,
Sed poteras morbo languidus esse Tuo.
Rara Tui sacro dispersa est pustula vultu,
Post Tergum timidè, ne videatur, abit.
Non ausa est mordere genas, faciemque forare,
Sic populum solita est discruciare Tuum.
Dedidicit rabiem mollescens, **CAROL E**, morbus,
Principe sub leni mitior ipse fuit.
Comprimit huic oculos, venturi præfica fati,
Pustula, vel vultu deteriore notat ;
Is larvâ obductus, novus est, faciemque videre
Qualis sit, nolit, qualis erat nequeat ;
Huic, tamen invito, figuntur lumina centum,
Argi quæ tanquam lumina, nulla yident :
Indulget Regi sine quâvis pustula poenâ,
Vel vitiante genas, vel minitante necem.
Quos decet esse hominum nostro sub *Cesare* mores ?
Morbis qui virus mitius esse facit ?

I. MAPLET ex *Abd. Christ.*

Ingenitæ varos Medici purgamina fæcis,
Maternique malum sanguinis esse putant.

E 3

Vix

Musarum Oxoniensium

Vix morbi ostendit vestigia CAROLUS : *Annam*
Sanguine tam puro credo fuisse Deam.

HEN. STANLEY *Art. Bac.*
Novi Coll. Socius.

PUSTULA plebeiæ raro miserata figuræ
Signavit, multo stigmate nota, gregem.
Innumerous dedit illa rogo, miserèque coactis
Vivere cum vitâ jam nova forma data est.
In qua tot fodit tumulos, tot sculpsit, edacis
Sarcophagi possent ut meminisse sui :
Hæc, depicta genis explorans signa senectæ,
Abiicit à digitis virgo *Memento mori* :
Et, speculo cribrata suo quod surgit imago,
Huic geminat sulcos plurima cura novos :
Tot morbi monumenta videns spirantia, raptum
Nil tibi præterquam CAROLE vulgus habes :
Rasit inoffensum tibi pustula nulla decorem,
Sed vitium proprio fassa rubore perit ;
Inque novas rupit lachrymas, vbi mergitur omnis
(Si qua fuit toto corpore) tetra lues :
Ægrotes aliter nunquam, nisi, CAROLE, victo
Quo poteris morbo sanior esse tuo.

G. LOUBLEDGE.

SICCINE Parca ferox, & tygride sævior omni,
Nunquam longa satis *Frederici* stamina fregit?
Siccine magnanimo mundum spoliavit *Adolpho*?
Nec tantis contenta tanaen scelerata triumphis,
Egre-

Pro Rege Soteria.

Egregium CAROLI cupit exhaudire cruentum?
Post tot mille animas iræ (Bellona) litatas
(Invidiosa) tuæ, delassatumque Charontem,
Et fere submersam tranantum pondere cymbam,
Deturbare audet CAROLUM è temone Britanno?
Id molita nefas, nescis (temeraria) nescis,
Quodnam immane Chaos funesta induxerat orbi
Dextera, quot jugulos petijisti vulnere in uno.
Scilicet ille latex non deficientibus undis,
Innumeros foecundat agros, & flumina nutrit:
Ingens sylva hominum super hâc radice quiescit.
Anglia, si tollas CAROLUM, est exangue cadaver.
Inde animam traxere suam, quoscunque profundum
Arctoum canis populos circumluit undis,
Hinc procul esto Dolor; procul hinc discedite Febres:
Variolæ Audaces, obscuros pingite vultus,
Viliaque in medio disquirite pabula vulgo;
Nil nisi ruga suas hâc ponet fronte figuræ,
Comprimet hos oculos tantum matura senectus,
Intemperata malis, atque omni fortior hoste.

GUI L. HARWELL, C. O.

MOrbus, qui morti solet inservire, saluti!
Consuluit Regis, medicum se præstirit ægro:
Ut sic excocto similis rex inclytus auro
Purior emergat, scoria purgatus ab omni.

FRAN. ANDERSON, C.C.C.

v

Occubuit.

Occubuit denso confossum vulnere Cæsar,
Divisamque tulit mortem: Rex, Cæsare major,
Fraudem intestinam, & dubijs conamina morbi
Pertulit illæsus; vicerunt membra venenum,
Decoxitque luem sanguis: Pars nulla relanguer,
Seque vetat tangi, morboque irata tumescat.

Exiles buñæ, surgentes cortice rubro,
Ceu tenues Cerasi, aut pulvis rutilantior auri,
Ornavere cutem niviam. Labecula quævis
Fomentum egescit morbi, membrisque latentes
Extulit insidias fati, ut mox fæce revulsâ
Non possit pars ulla mori, fusosque perennes
Perducat vegeto annosus subtemine Princeps.

IMineras querulo genas fluento
Tergat plebs: Timor exulet pusillus;
Morbus non potuit ferire Regem,
Tinxit purpura sola, non venenum.
Sin morbus fuit aut cerussa morbi:
Ploravit populus tulisse posse
Te ludibria fabulamvè, Princeps.

Non subducere Te queas ocellis,
Secretovè tibi valere: quin te
Mox Respublica pertimescit ægrum.

Vultus deliquium serenioris

Vestri (CAROL) morbus est Britannis.

GUIL. IUI E, ex AEd. Chr.

REx patitur? Illæque Domino haud prosunt manus
Quas nemo non medicas probavit? morbidi
Strumas

Pro Rege Soteria.

Strumas popelli tactu Apostolico solens
Arcere, simile nescit aut levius malum
A se amovere, pustulas ? harum lues
Metuit aperto Marte grassari : furit
Ictu silenti : Regis à tergo subit,
Hostes sui imitata : At sacrum vultus decus
Nec vna foedat macula, Majestas sedet
Hoc orbe : Numen sentit & Morbus Tuum
Auguste Princeps ; sentit, & leviter ferit ;
Pudetque percussisse vel sic ; & fugit.
At Rex maligno carnis exutus situ,
Solidatur ipso morbo, & artus induit
Robustiores: (pulchrius sic fulgurant
Metalla defæcata,) non membra enecat
Hæc ægritudo Capitis ; haud cruciat lues
Quæ dat salutem : gaudet his populus malis,
Quæ fata sera CAROLI spondent throno.

R. C. SWAYNE ex
Æd. Christ.

Q Uæ tulit ejusdem morbi Consortia, versus
Incolumi Phæbæ turba novena litat.
Languida nam salvo revirescit Musa Patrono,
Et valet, & tuto Præside tuta viger.
Frondescit laurus dum surgit Apollo, poëtas,
Et Regem sanos reddidit vna dies.
CAROLI, Te gaudent, & se valuisse, salutis
Signa Tuæ scribunt Carmina, signa suæ.

IOH. GOFTON Eq. Aurat. fil.
ex Æd. Christ.

F

Non

Musarum Oxoniensium

Non Te, CAROLE, pharmacum redemit,
Nec tabem luis expulit *Machaon* :
Hâc vulgus revalescit Arte ; tantum
Majestas sibi Sanitas futura est,
Sese consulit vna, se tuetur.

Non herbae Diademati salubres,
Non sunt Pocula ; Regiumque morbum
Nil tollit nisi Rex ; ferendo tollit ;
Membrum, quod patitur Venena, Sanat :
Seu vis insita, sive tinxit arte
Galenus digitos, sibi medentur,
Vulgo qui toties medentur ægro.

Io, qui poteris fugare Morbos,
Vitam, CAROLE, fac Tuam perennem.

MAVRICIVS BERKLY.
Ed. Chr. Alum.

COnyaluit CAROLVS, festæ fulsere Calendæ,
Candidior nunquam venisti *Iane* Britannis.
Iupiter ipse licet Cœlos in Munera laxer,
Non dederit strenam maiorem, Principe salvo.

GVIL. PARSONS.
Coll. Novi Socii.

STupent dolores. CAROLVM fata impetuæ
Audaciora. Dis, triumphis haud satur,
Nil grande dicit, quod tot orbis Principes
Fatalis annus mancipavit victimas
Ipsi paratas. heu ! Britannum *Cesarem*
Invadit hostis impotens vulnusculis.

Peri-

Pro Rege Soteria.

Periclitatur CAROLUS. Britannia
Fit penè cœlebs; Dia tam charum caput
Fati triumphis eximit clementia.
CAROLE! calorem febrium zeli tui
Proscribit ardor. Temet, in cœlo facem
Propè jam micantem, subditorum supplices
Preces morantur, & juvat CAROLO frui.
Quem dum renatae gestiunt Musæ Entheo
Furore decantare, se salvias canunt,
Sibique gratulantur à nigrâ domo
Fati reductis. Artibus renasceris,
Ipsique Phœbo. Totus indulxit tibi
Apollo vires; ne, perempto CAROLO,
Cedamus omnes Atropo; nos publicus,
Ardente simus capite tam charo, Rogus.

DUDLEIUS DIGGES

è Coll. Vniver. A. B.

SÆvior exorta est, & peste nocentior omni
Pustula, maioresque minor minitata ruinas:
Largius ebiberat, sed vilius ebria pestis,
Plebeio contenta sitim domuisse cruore.
Et quanquam toties nimio se proliuit hastu,
Regales cyathos metuit sperare; nec aula est
Inter tot prædas tantos optare triumphos.
Pustula reppererat quo iœtu crudelius vno
Eriperet Regi vitam, populoque salutem,
Atque vna posset gentem delere ruinâ.
Dij melius tamen, ut fatalem perderet iœtum.
Sævius imminuit vulgi cervicibus ipsa

F 2

Par-

Musarum Oxoniensium

Parcendi rabie, miseræ vitæque reliquit
In felix spolium, & quod fastidiverat ensis.
Quid tam triste potest laceris contingere membris,
Quam capiti superesse suo, & traducere mortem?
Sola facit nobis (*Casar*) clementia vestra
Quod patinamur vixisse, & quod simul inter & extra
Funestas clades flere & ridere solemus.
Securi loquimur quas strages Suevicus Ensis
Ediderat, quas magnus Iber, quas Belgicus Heros,
Nec patimur praeter Pacis gratissima damna.
Quid Pietas, ignava jaces? Pro *Cesare* salvo
Munere quid digno Cœlos onerare moraris?
Noxia, si qua manent, dispergat nubila plausus,
Et merito densum fument altaria thure.

*GEO. KENDALL. Bac.
Art. Exon. Coll. Soc.*

MAgni ter cædem CAROLI voluere supremam
Fata; tamen vivit, toties delusa superstes
Ridet; jam metuunt filum lacerare Sorores.
En mortem pietas, morbum reverentia vincit.
Omnia sic CAROLO parent, ceduntque libenter.

IACOBUS ROWSE.

Sol Britannicus occidit tenebris:
Sol Britannicus exuit tenebras:
Dicis blandule CAROLO *Catulle*,
Soles occidere & redire possunt.

*THO. SNELLING,
Schol. Ioan.*

Pustula.

Pro Rege Soteria.

PUstula funeribus populi foecunda perempti,
In CAROLO virus perdidit illa suum:
Non ausit morbus vultum temerâsse serenum
Principis, aut foedos inferuisse favos.
Non medicum quærit papularum innoxius humor:
Ultro sanatur, Te Pariente, lues.
At quæ nos deceant in Regem corda? volebat
Si Deus ipse Unum vix tetigisse suum.

Guil. PIERCE, ex

Ed. Christ.

EXanthema frequens petat severas
Frontes, & caperet Catonianas,
Vitet Cæsareas: trucem Neronis.
Corruget faciem. Serenitatem
Augusti CAROLI fugare nubes
Nulla obducta valet; nec ira torvum.
Quem non reddiderit, potest, edaci
Morbus tabe suâ nocens, timendum.

FRANC. GODWIN.

ex Ed. Christ.

Scra petit dirus tua CAROLE pectora morbus,
Sed frustra: Tanti est, non potuisse mori!
Scilicet æternus nescis post fata perire:
Nec Tua, si caderes, nostra ruina foret.
Ingenium est Fati nobis tua regna videri
Indulsiſſe, licet non ruitura ſciat.

EDWARD. FOULIS, ex

Aul. S. Alb.

CVM jam mors *Suecum* non tempestiva peremit,
Victorem & spolijs miscuit atra suis:
CUM jam spes inter Reduces patriamq; propinquam,
Rhenanus cecidit peste premente *comes*:
Nil meruere suo peccata Britannica Regi?
Solus & hic murex absque cruore micat?
Tantidem *CAROLI* morbus cum mortibus istis,
Cum luctu & damno nostra pericla valent.
At te (Gens Britonum) laetari non modò tanta,
Tam properata salus, morbus at ipse jubet:
Quicquid erat labis, pius Ille piavit; & instar
Plebeiae pestis, pustula Regis erit.

I. C. Coll. Ioan.

DENSATIS *Sueciae* superbientem
Cattorum spolijs ducem, triumphans
Dicit mors rate pallidi Charontis.
Effrænis tamen hoc putat trophæum
Nullum, ni geminet, pererrat orbem;
Sævit missilibus, *Bohemiaque*
Regem lethiferâ ferit sagittâ.
Expletur nec adhuc furor, sed audax,
Heu audax nimium, petit superbo
Nostrum vulnere *Casarem*. Imminenti
Majori gemina hæc ducum periclo
Mors prælufit, ut anguum cruenta
Cædes, exitio tumentis *Hydræ*.
Nil lethale tamen potest sereno
Trux fatum *CAROLI*; nec audet, impar
Tam magnæ invidiæ. Cadente tanta

Fœdo

Pro Rege Soteria.

Fœdo tabifici furore morbi,
Salvo (CAROLE) Te, cohorte plebis,
Inter funera Principum potentum,
Quis curam neget esse Te deorum?

E. GRAY ex *Æd. Chr.*

QUÆ blanda Angliacam Fortuna aspexerat Aulam,
Sive oblita sui, seu prodiga visa favoris,
Impatiens nescire vices; tandem ausa malignas.
Ambitiosa suas tentare in Cæsare vires;
Et placuit saevo mandare pericula morbo,
Olim plebeiā solito clarecere palmā:
Quā de cæde recens generosum provocat hostem,
A quo vel victus poterat sperare trophæum.
O satis! ô nimium stratum vidisse leonem!
Invenit pestis, quā per compendia lēdat,
Ingeniosa viam; populus violamur in Vno.
Invasit morbus caput, atque in principe (cujus
Depositum plebeia salus) meditatur acerbum
Et palmarē nefas, quod vel sperāsse nefandum;
Decollare simul corpus commune Britannūm,
Quod vix Romulei spectarunt vota tyranni;
Ut multæ populum damnaret noctis in umbram
Contentum minimā. Nostrās *Carolina* reviset
Stella, nec occiduā subiectas lampade, terras.
Nam fata augustum Regis venerata cruentem,
Et facili & timido vibrarunt tela lacerto,
In solam valitura cutem: tam dura Sororum
Nulla genæ regnantis honos quin flecteret, et si

Pyrrhæo

Pyrrhæo totæ riguissent marmore fibræ.

Sydereo C A R O L I quainvis diademate cingi
Dignus apex, famæ tamen incrementa futuræ
Impediunt, nondum tanto rectore beata
Terra carere potest: puer sub principe regnum,
Quantumacunque bono miserum, timuisse juvabit:
Ipse pater niveos debent cui fata capillos
Convalet, inque vicem poscenti numina debet
Plura, sive aido solvet cum foenore, cœlo:
Qui postquam multos fœlix numeraverit annos,
Cœrula cognati scandet laquearia Olympi.

GERARD. LANGBAINE, Art. Bac.
Coll. Reg. alum.

D Eformat multos morbus, Tu gloria morbo,
Hostem dejectum miror habere decus:
Gloria sic hederæ Iovis est ascendere quercum,
Sic Aquilæ in tergo sydera musca petit.
Alta nimis morbus molitur hic; ambitionem
Quis negat? at cecidit; mirer? at altus erat.
Plaudite cum Gallis Britones, Germania Suevis,
Dum vivit C A R O L U S, non Cynofura deest.

ED. AGL. è Coll. Reg.

H Orrida pestiferæ variata incendia febris,
Tot subito magnos surripuisse viros
Non ultra querimur, certè Tibi, Maxime Cæsar,
Parcere qui potuit morbus, amicus erat:
Incubuit levis, ut sanus jam fortior esses.
Quod fatale alijs, fit medicina Tibi.

Vive

Pro Rege Soteria.

Vive diu, sint & longæ tam grata senectæ
Tempora, jam vires quām renovâsse fuit.

FVneribus Regum ornârat mors atra triumphum;
Et ferrugineis celsior ibat equis:
Terruit ægroti CAROLI cum fama Britannos,
Et morbi tristes invaluable minæ:
Vota Britannorum, tenerique infantia nati,
Exorare truces sed potuere Deas.
Dat morbus, Rex, amplecti tua vîscera posses:
Lætior, & populo carior esse Tuo.
Vive, nec æterna accipiat monimenta Tuarum
Virtutum, sed Te Filius ipse legat.

R. A. è Coll.
Magd. Bac.

PVstula cùm parcit divino frontis honori,
Et vultus metuit contemnerare Tuos;
Cùmque sub occulto gestit latitare, timore
Ostendit numen, CAROLE Magne, tuum.
Divinum meritò Te credimus inclyte Princeps;
Quem morbi agnoscant, quis neget esse Deum?

ED. HOLT ex
Æd. Christ.

TVrgida quid Regem vexaret pustula? fuit
Languores Domini, qui fuerant populi?

G

Hic

Musarum Oxonienium

Hic sordes morbus tetras, saniemque repurgat,
In Regis nusquam corpore marcor erat:
Qui populum occidit, tetigit Te, CAROLE, morbus,
Mortalem voluit te meminisse Deus.

COTTON GARGRAVE.

Non prius ægrotus percussit CAROLUS Anglos,
Iisdem quin salvis pectora læta daret.
Sic in rege suo redivivis vna Britannis
Eripuit vitam fama, simulque dedit.
Sic semper nostro parcatis, Fata, dolori:
Principis & serà filia secate manu.

I. WRENCH. C. C. C.

Non tot dolores, mors superba, gentium,
Non tot sagittas Principum satiat tuas
Numerosa strages: quin Britannorum paras
Inficere papulis regis invicti jubar?
Puro quis illas terreæ fæcis videt
In Sole maculas: Aerem spissi halitus
Volumina nigrant, Luna sordescit luto:
Sic cadere poterit hostis inferior, nimis
Sydereæ capita Principes gestant, ut hos
Pereant per ictus: luminis tanti decor
Contaminari nescit. In CAROLO irritus
Parcas fatigat livor, augustæ luem
Nitore frontis (præpete remedio) expulit,
Non labo passus Angliæ involvi diem:
Timidus lacepsit terga, diffidit sibi,
Metumque prodit morbus, ac illic tumet,

Vbi

Pro Rege Soteria.

Vbi sacra vitet ora, sit propior fugæ:
Sed & inde pellitur; CAROLUS atrum fugat,
Dum terga vertit, hostem. Et æternâ, precor,
Virtute fuget, enumeret & *Pyli* senis
Æva, & Triones serus ascendat suos.

Guil. CLARKE.
ex Ed. Chr.

SAcri Numinis ô sagax ocellus !
Prospexit sobolem nimis tenellam
Magni Regis adhuc, manusque parvas
Non posse imperij tenere sceptra :
Hinc mortem CAROLO negat potenti,
Regem tamen citò nec sinit perire.
Exanthemata corpus ista solùm
Purum spurcitie, situque reddunt ;
Tamen foelix animus, pius, beatus,
Foedo in corpore non potest inessere,

Tho. HOSKINS
ex Ed. Chr.

VEL ipsa pietas CAROLO nostro nocet,
Et cura populi : sic gregis scabiem sui
Fert ipse pastor, dum nimis medicâ manu
Succurrit ægris ovibus ; haud potuit lues
Innata purum CAROLI corpus putri
Foedare tabe ; temperamento sacræ
Carnis nec inerat minima, quæ morbum queat
Fovere, sordes ; nullus his venis crux

G 2

Foedus

Musarum Oxonienium

Fœdus natabat. Morbidi Regem petit
Squalor popelli ; nostra contages ferit
Regale tergum, at ora veneratur sacra,
Nescitque Solem nube tam clarum suam
Obtegere. Discat, CAROLE, popellus Tuus
Ex morbo honorem debitum Regi dare.

GUIL. BORLAEVS Eq. Aur.
fil. ex Ad. Christ.

Salus in CAROLO tribus regnis restituta.

Dira Tuos dudum pestis destruxerat Anglos
CAROLE, sed cæcam dignata vetare sagittam
Numina, & in lætos gemitum mutare triumphos :
Invasit pestis miseros atrocior Anglos,
Nec jam contenta est nisi cunctos perdat in uno,
Ergo Britannorum petiit cor: prospicit illis
Æternus Pater, atque omnes Te sospite salvos
Fecit ; & haec quæ visa queri Quo CAROLE vadis ?
Tam citò cur commissa Tibi tot regna patrono.
Deseris ? Et coelis quam terræ charior, illos.
Præproperè petis ? Haec eadem grataeque precesque
Fundit, Ovans iterumque Redux, O mens mea ! salve
Inquit, & O longum dominare in regna superstes
De nostris annis Tibi Iupiter angeat annos.

HEN. WILLE Art.
Mag. Coll. Exon. Socius.

I

Pro Rege Soteria.

I Doe confesse the over-forward tongue
Of publick duty turnes into a wrong,
And after Ages, which could ne're conceiue
Our happy CHARLES so fraile as to receive
Such a disease, will know it by the Noyse
Which we haue made, in shouting forth our loyes;
And our informing-duty onely be
A well-meant spight, or loyall injury.
Let then the name be alter'd, let us say
They were small Starres fixt in a Milky way;
Or faithfull Turquoises, which Heaven sent
For a discovery, not a punishment;
To shew the ill, not make it; and to tell
By their pale lookes, the Bearer was not well.
Let the disease forgotten be, but may
The Ioy returne, as yearely, as the day.
Let there be new Computes, let reckoning be
Solemnly made from His Recovery:
Let not the Kingdome's Acts hereafter runne
From his (though happy) Coronation,
But from his Health, as in a better straine;
That plac'd Him in his Throne, thû makes Him Raigne.

W.CARTVVRIGHT. Ch. Cb.

T Hankes for this great deliverance, say you;
Where was the danger? Princes bloods 'tis true
Are somewhat bad abroad: but here are small
Symptomes of perill, where a Pimpl's all,
And that not the discharge of Nature; no

Musarum Oxoniensium

Eruption of ill Humours (who thinkes so
That truly weighs the Kings sobriety ?)
But some small Starres to shew him Heavenly
Good ; let this passe for currant among vs ;
Even Heaven it selfe would haue vs flatter thus.
For why, thinke you, would God haue toucht him so
Insensiblly, as not to let him know
Either by Paine, that comming out they were ;
Or by the Markes, that they were ever theres
But that it knew 'tis mortall to some Kings
To thinke they haue beene sick ; that that thoughts brings
With it so sad an apprehension,
That their Escapes kill by reflexion,
To thinke how neere the pit their state hath bin,
How on the brim it stood, quite throwes them in.
The thought [all might haue perisht] strikes them dead ;
Thus Scepters knock their Princes on the Head.
In such a case to thinke how all might goe
To a confusion, had made it so.
But all was carried clo's ; and certainly
The Queene was deepe in this conspiracy.
The King must be secure ; not dreame of harme ;
And therefore shee continues in his arme ;
No ; ther's no denger in's : so bold Loue was,
His gratiouse Eye was all her looking-glaſſe.
O venterous Face, in thee I saw before
Thousands of wonders, now I see one more.

IER. TERRENT Art. Mag.
ex Æd. Chr.

Though

Pro Rege Soteria.

T
Hough we triumph, and that our Muse doth sing
Thy health & safety, CHARLES, our now sound King,
Telling the mercy of the stroke, so sent
That to Thee even that Disease was innocent,
Wee doe not in this feast of joy forget
All that is past, but doe admire ev'n yet
That hardy Shee, who by Thy side did sit
Daring to visit and converse with it
With fearelesse touches, Though it should convey
Ev'n mortall spight by such a tempting way.
Though Shee beheld in many a pityed face
Those hatefull pits and furrowes of its trace,
What pummices it leaues of Cheek and Lip
Beyond all cure of female workmanship,
Although the Doctors doe confirme, and say,
What danger's in't, and reason her away;
Though Thou with equall loue excuse from thence
Such sweet but most destructive diligence;
Nay though the Ladies and the Maides complaine
That then Thou wer'st a dreadfull Soveraigne.
Well may wee yeeld beleefe, when stories tell
The loues of meaner wedlocks, such as dwelt
Close and unsever'd thorough each degree.
Of death, of prison, and captivity,
Such lesser ills, while wee a Queene doe see
Which did not feare to be deform'd by Thee.

T. LOCKEY M.Art.
ex AEd. Christ.

Quæ:

Musarum Oxonienfum

Q Uæ toties orbasque domos vicosque peregit,
Innumeras lætho stravit & exequias,
Quæ parcens pejus sævit, pro corpore linquens
Vlcus, quæ toties abstulit ora lues,
En Tibi furtivos à tergo vix dedit iætus,
Et sacra vix lambit pectora plaga levis.
O quantum placuisti ! vt cœlo es, CAROLE, cordi !
Si dum cædit amat, si Tibi & ira favet.

HEN. KILLIGREW ex. Ed. Chr.

D Iscedant avidi mysteria vana Galeni,
Et populo illudant. Vester nam, CAROLE, morbus
Ipse sibi medicus. Te afflatu sanat eodem,
Quo læsit ; nec miranda est clementia Fati,
Hoc amor, officiumque fuit: sacra viscera plena,
Lustravit pietas, & quæ paritura futurum
Languorem extrusit. Subito cum fulgure acerbæ
Illustrant gemmæ corpus, numerosque renidet
Penè impar regnis. Nullam sibi morbus in illo
Materiam invenit: solum præcordia sancta
Iustitia, & pietas, & mixto gratia zelo
Incolit, & gladium comitans clementia strictum,
Et virtus quæcunque alia est Te Principe digna.
Sint hæc vnanimis tandem confortia voti,
CAROLUS vt vivat plenos diffusus in annos;
Ingentemque ævi seriem, videatque tenellum,
Carolidem & quantem vestigia fida parentis.

RICH. FOGGE.

Musa

Musa Typographica Epiphonema ad Regem.

Post tot ab emerito sudantia carmina prælo,
Extremum fas sit nostra tenere locum;
Et quæ sum toties alijs famulata locutis,
Si tandem proprio me deçet ore loqui,
Accipe quæ dictat noster non vltimus ardor,
Lætitia partes qui stimulante suas
Impiger implevit: nec enim vel digniùs vnquam,
Fervidiusvè operas incaluisse puto.
Sanato sensi renovatum in Rege vigorem;
Sic domina est nostræ *Cæsar* vna salus.
Admisi forsan maculas properantior, ausa est
Nulla licet vultus dedecorare tuos:
Sed facilis veniam concedes, grata litura.
Quæ faciet palmæ te meminisse tuæ.

G. TURNER.

H

O He jam Satis est Libelle, Tanto
Noli tædia Principi creare.
Ad curas rapitur severiores,
Et Regnum vocat, & Salus Popelli,
Cui plus quam Propriæ solet vacare.
Si vultu excipiat sereniore,
Si te vel gremio, manuverè sumat,
Jam plus quam satis; Impudens haberit
Ni malis Liber, exi in umbilicum.
Sed Votis locus est tuis relictus,
His saltem ἐγκατελλον tumescat,
Et qui Flevimus ante, Nunc Colamus.
Sic seros tibi largiantur Annos
Fæti stamina leniora Fusi.
Sic uno CAROLUS minor Parente
Ostendat similes Tibi Nepotes,
Et tandem Solium Senex capeſſat.
Sic fælicior, invidente Fato,

Hos

*Hos nunquam Toga sentiat labores,
Nec Talem Tibi consecret Libellum.*

*Sic vovet BRIANUS DUPPA,
Acad. Vicecan.*

FINIS.

OXONIAE,
Excudebant L. L. G. T. Celeberrime
Academia Typographi:
M. DC. XXXIII.

